

Francas Kafka

NAKTĮ

Nugrimzti į naktį. Taip, kaip mes kartais nuleidžiame galvą susimąstydami, taip visiškai nugrimzti į naktį. Aplink miega žmonės. Mažutis vaidinimas, nekaltas apsigaudinėjimas, kad jie miega namuose, tvirtose lovose, po tvirtu stogu, išsitiesę ar susirietę ant čiužinių, užsitraukę drobules, po anklodėmis, iš tikrųjų jie susirinkę kaip kažkada anuomet ir dar vėliau nykioje dykynėje, stovykloje po žvaigždėm, nesuskaičiuojama gausybė žmonių, tauta, arimija, po šaltu dangum, ant šaltos žemės, pagriuvę ten pat, kur pirma stovėjo, pasidėję po galva ranką, ramiai alsuodami. O tu budi, tu – vienas iš sargų, tu susirandi kitą, mosuodamas degančiu pagaliu iš žabų krūvos šalimais. Kodėl tu budi? Kas nors turi budėti, kaip pasakyta. Kas nors turi būti pasirengęs.

Vertė Antanas Gailius

Francas Kafka, *Procesas. Pilis. Novelės*, Vilnius: Vaga, 1994, p. 539.